

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **Obec K.**, IČO: X., Obecný úrad, X. K. X., zast. JUDr. E. G., advokátkou so sídlom L. X., X. Bratislava, proti odporcovi: **Ing. J. P., CSc.**, správcovi konkurznej podstaty úpadcu: P. D. K., X. K. X., IČO: X., so sídlom správcu F., 949 01 Nitra, zast. JUDr. F. B., advokátom so sídlom F. M., 949 01 Nitra, **o zaplatenie 99,259,91 Eur (2 990 304 Sk)**, na odvolanie odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 44 Cbi 16/02-48 zo dňa 16. apríla 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 44 Cbi 16/02-48 zo dňa 16. apríla 2007 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka navrhovateľa uplatnená v konkurznom konaní úpadcu, vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. Z-2-1K 3/96, je vo výške 2 990 304 Sk oprávnená a zistená ako pohľadávka proti podstate. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Z odôvodnenia vyplýva, že navrhovateľ sa domáhal určenia pravosti pohľadávky vo výške 2 990 304 Sk z dôvodu, že odporca na prieskumnom pojednávaní poprel jeho pohľadávku, ktorá mu vznikla titulom vyrubenia dane z nehnuteľnosti za rok 1999 až 2001. V zmysle povinnosti uhrádzať daň z nehnuteľnosti za užívanie pozemkov a stavieb bola odporcovi vyúčtovaná daň za obdobie rokov 1999 až 2001 a je nesporné, čo odporca ani nenamietal, že vypočítanú daň

z nehnuteľnosti za označené obdobie neuhradil. Ohľadne námietky odporcu čo do neoprávnenosti vyrubenia daňovej povinnosti, súd mal za to, že nakoľko k odpredaju majetku prišlo až v priebehu 1. štvrt'roka 2001 a v zmysle ust. § 14 ods. 1 zák. č. 317/1992 Zb. na zánik daňovej povinnosti je rozhodujúci stav k 1. januáru zdaňovacieho obdobia, navrhovateľ správne vystavil platobný dekrét. Na zmeny skutočností rozhodujúcich pre daňovú povinnosť, ktoré nastanú v priebehu zdaňovacieho obdobia sa v predmetnej veci neprihliada. Na základe uvedeného, nakoľko navrhovateľ preukázal oprávnenosť vydania platobných výmerov č. 8/99P, č. 7/00P a č. 8/01P dani z nehnuteľností, súd žalobnému návrhu s poukazom na ust. § 20, 23 ods. 1, 2 a § 31 ods. 6 ZKV vyhovel.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie odporca v zákonom stanovenej lehote, podľa ust. § 204 ods. 1 O.s.p. Uviedol, že platobným výmerom č. 8/99P navrhovateľ vyrubil odporcovi daň z pozemkov a daň zo stavieb vo výške 348 534 Sk; za rok 2000 vyrubil platobným výmerom č. 7/2000P vo výške 348 534 daň z pozemkov a daň zo stavieb a za rok 2001 platobným výmerom č. 8/01P vo výške 1 382 108 Sk ako daň za pozemky a stavby slúžiace na podnikateľské účely. Z dôvodu, že vo výpise z katastra nehnuteľností zo dňa 11. júna 2001 odporca mal označené nehnuteľnosti evidované na liste vlastníctva k evidovanému dátumu.

Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. októbra 1998 bol na majetok PD K. vyhlásený konkurz a navrhovateľ si prihlásil do konkurzného konania pohľadávku v celkovej výške 7 401 289 Sk konkurznou prihláškou zo dňa 3. februára 1999. Správca konkurznej podstaty pohľadávku navrhovateľa poprel, na to súd nárok navrhovateľa posúdil a z predložených listinných dôkazov nebolo nesporne zistené, že na uvedenom výpise z katastra nehnuteľnosti je označený odporca podľa výpisu z 11. júna 2001.

Odporca preto odvolací súd požiadal, aby rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol, pretože, prvostupňový súd nesprávne právne posúdil vec a z nesprávne prijatého právneho názoru v jasnom rozpore so zákonom, neoprávnene podanému návrhu vyhovel. Ďalej tvrdí, že rozsudok je nepreskúmateľný a zmätočný. Poukázal na skutočnosť, že súd postupoval v konaní podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., napriek tomu, že sa odporca ospravedlnil a požiadal o odročenie pojednávania.

V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že navrhovateľ ako konkurzný veriteľ si skutočne prihlásil svoju pohľadávku voči odporcovi ako úpadcovi dňa 3. februára 1999,

nie však v celkovej výške 7 401 289 Sk, ale v celkovej sume 1 870 209 Sk ako pohľadávku 1. triedy a v sume 5 527 080 Sk ako pohľadávku 2. triedy. Prieskumné pojednávanie sa konalo dňa 21. marca 2002. Navrhovateľ sa však domáhal určenia pohľadávky vo výške 2 990 304 Sk žalobným návrhom doručeným súdu dňa 13. februára 2002.

V zmysle ust. § 23 ods. 2 ZKV, žalobou sa možno dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní. Preto odporca tvrdí, že sa navrhovateľ nemôže dovolávať určenia pohľadávky proti podstate, keď ju uplatňoval ako pohľadávku 1. a 2. triedy. Vzhľadom na túto skutočnosť uviedol, že návrh bol podaný predčasne, ešte pred prieskumným pojednávaním.

Tiež poukázal na skutočnosť, že v rozhodnutí citované platobné výmery predstavujú čiastku spolu v celkovej výške 2 079 176 Sk, a nie 2 990 304 Sk, ako konštatoval a rozhodol konajúci súd. Uvádza, že súd vôbec neskúmal vlastníctvo úpadcu, či sú pozemky skutočne zapísané na liste vlastníctva na meno úpadcu. Tvrdí, že podľa podkladov z EN katastra nehnuteľnosti úpadca nevlastnil žiadne pozemky a súd neskúmal ani správnosť platobných výmerov, ani to, že daňové priznanie za sporné nehnuteľnosti za roky 1998 až 2000 podali užívatelia – nájomcovia nehnuteľností. Domnieva sa, že ust. § 31 ods. 1 písm. f/ a § 31 ods. 6 písm. i/ ZKV sa na konkurzné konanie, týkajúce sa vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu nevzťahuje z dôvodu, že konkurz bol vyhlásený pred účinnosťou zákona č. 238/2000 Z. z., ktorým sa zmenil a doplnil ZKV. Uvádza, že súdne a iné konania, teda aj daňové, ktoré sa týkajú majetku patriaceho do podstaty, možno začať podaním proti správcovi a v danom prípade boli dane z nehnuteľnosti vyrubené proti úpadcovi, a nie proti správcovi. Preto navrhol, aby odvolací súd vyhovel v plnom rozsahu jeho odvolaniu a zároveň si uplatňuje aj náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako odvolací súd (§10 ods. 2 O.s.p.), prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie je opodstatnené.

Napadnutým rozsudkom krajský súd určil, že pohľadávka navrhovateľa uplatnená v konkurznom konaní úpadcu P. D. K., vedenom na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. Z-2-1K 3/96, je vo výške 99 259,91 Eur (2 990 304 Sk) oprávnená a zistená ako pohľadávka proti podstate. Nárok posúdil s poukazom na splnenie ustanovenia § 20, § 23 ods. 1 a 2

zákona o konkurze a vyrovnání č. 328/1991 Zb. v znení zmien (ďalej ZKV) a § 18 zák. č. 317/1992 Zb. o dani z nehnuteľnosti.

Podľa § 23 ods. 2 ZKV, konkurzní veritelia pohľadávok, ktoré zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz, proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli; smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní a pohľadávku môžu uplatniť len do výšky uvedenej v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní. Ak nejde o vec patriacu do právomoci súdu, rozhodne o pravosti pohľadávky príslušný správny orgán. O poradí popretej pohľadávky rozhodne vždy súd.

Z priloženej konkurznej prihlášky sp. zn. Z-2-IK 3/96, doručenej súdu dňa 03. 02. 1999, ktorú konkurzný súd v rozhodnutí cituje, vyplýva, že navrhovateľ si ako veriteľ prihlásil pohľadávku voči úpadcovi v celkovej sume 1 870 209 Sk. Zároveň požadoval, aby pohľadávka bola zaradená v sume 1 874 209 Sk ako pohľadávka 1. triedy a v sume 5 527 080 Sk zo zaradením v 2. triede. Prvostupňový súd v rozpore citovaným ustanovením a s uplatneným právom v prihláške, čo sa týka výšky pohľadávky, ako aj jej zaradenia, skonštatoval opodstatnenosť incidenčnej žaloby bez akéhokoľvek právneho zdôvodnenia.

Navrhovateľ sa však podanou žalobou domáhal ochrany svojho práva – uspokojenia pohľadávky proti podstate, ktorú si treba uplatniť u správcu a možno ju uspokojiť kedykoľvek v priebehu konania (§ 31 ods. 2 ods. 5 ZKV v znení platnom v čase vyhlásenia konkurzu).

Z podanej žaloby vyplýva, že ide o daňovú pohľadávku, ktorá vznikla po vyhlásení konkurzu, ktorý bol vyhlásený dňa 28. 10. 1998. Jedná sa o daň z nehnuteľnosti vyrubenú platobnými výmermi, ktoré navrhovateľ vydal v zmysle § 317/1992 Zb. Navrhovateľ v priebehu prvostupňového konania poukazoval na to, že uplatnená pohľadávka nebola prihlásená do konkurzu prihláškou, keďže sa jedná o pohľadávku proti podstate, pričom namietanou prihláškou bola uplatnená iná pohľadávka, týkajúca sa iného obdobia, t. j. pred konkurzom. Prvostupňový súd sa náležite nevysporiadal s predloženými dôkazmi, nezistil dostatočne skutkový stav a nesprávne právne posúdil vec. Napadnuté rozhodnutie je protirečivé, nepreskúmateľné a nepresvedčivé (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Taktiež sa absolútne nevysporiadal s otázkou aktívnej legitímácie navrhovateľa, ktorú je povinný skúmať ex offo. Navrhovateľ poukazoval na to, že sa jedná o právoplatné a vykonateľné rozhodnutia. Kto popiera vykonateľnú pohľadávku, musí toto stanovisko uplatniť podľa povahy buď na súde, alebo na príslušnom správnom orgáne v lehote určenej súdom (§ 23 ods. 3 ZKV), t. z., že popretím vykonateľnej pohľadávky oprávnenou osobou je povinný podať žalobu v súdom stanovenej lehote ten, kto ju poprel. Ak túto žalobu nepodá, pohľadávka sa považuje za zistenú.

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil, nakoľko súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (§ 224 ods. 3 O.s.p.) .

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave 30. septembra 2009

**JUDr. Alena P r i e c e l o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.